

31990L0658

17.12.1990

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 353/73

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 4 decembrie 1990
de modificare a anumitor directive privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, ca urmare a unificării
Germaniei

(90/658/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 49, articolul 57 alineatele (1) și (2) prima și a treia teză și articolul 66,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

în cooperare cu Parlamentul European (2),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (3),

întrucât, în urma unificării Germaniei, este necesar să se efectueze anumite modificări la Directivele 75/362/CEE (4), 77/452/CEE (5), 78/686/CEE (6), 78/1026/CEE (7) și 80/154/CEE (8), modificate ultima dată de Directiva 89/594/CEE (9) și de Directiva 89/595/CEE (10) privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a titluri oficiale de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic stomatolog, medic veterinar și, respectiv, asistent obstetrician, precum și la Directiva 85/433/CEE (11), modificată de Directiva 85/584/CEE (12), și la Directiva 85/384/CEE (13), modificată ultima dată de Directiva 86/17/CEE (14) privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaceutic și al arhitecturii și la Directiva 75/363/CEE (15), modificată ultima dată de Directiva 89/594/CEE, privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la activitățile medicilor;

întrucât de la data unificării Germaniei dreptul comunitar se aplică în toate elementele sale pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania;

întrucât este necesar să se aducă schimbări la directivele menționate pentru a se lua în considerare situația specifică din teritoriul respectiv;

întrucât, în conformitate cu principiul drepturilor dobândite, diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare deținute de resortisanții germani de pe teritoriul respectiv, care își exercită activitățile profesionale în temeiul unei formări profesionale care a început înainte de unificare și nu se conformează reglementărilor comunitare privind formarea profesională, ar trebui să fie recunoscute în condiții similare cu cele aplicate altor resortisanți ai statelor membre în momentul adoptării directivelor menționate sau al aderării la Comunitate;

întrucât este necesar să se protejeze la nivel comunitar drepturile dobândite de titularii titlurilor oficiale de calificare de tip vechi, care nu se mai acordă datorită schimbărilor din reglementările statelor membre care le-au acordat calificările; întrucât Directiva 89/594/CEE prevede o asemenea dispoziție pentru majoritatea directivelor privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare; întrucât aceasta poate fi aplicată, fără modificări, și resortisanților germani de pe teritoriul fostei Republici Democratice Germane; întrucât o dispoziție similară ar trebui să fie inclusă, de asemenea, în Directiva 85/433/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaceutic;

întrucât majoritatea dispozițiilor specifice privind recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare acordate de fosta Republică Democrată Germania încetează să fie relevante în urma unificării Germaniei; întrucât este necesar ca acestea să se abroge,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 75/362/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 litera (a) punctul 3 se elimină „în Germania”.

(1) JO L 266, 28.9.1990, p. 12, modificată la 28 noiembrie 1990.

(2) Avizul adoptat la 24 octombrie 1990 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia din 21 noiembrie 1990 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(3) Avizul adoptat la 20 noiembrie 1990 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(4) JO L 167, 30.6.1975, p. 1.

(5) JO L 176, 15.7.1977, p. 1.

(6) JO L 233, 24.8.1978, p. 1.

(7) JO L 362, 23.12.1978, p. 1.

(8) JO L 33, 11.2.1980, p. 1.

(9) JO L 341, 23.11.1989, p. 19.

(10) JO L 341, 23.11.1989, p. 30.

(11) JO L 253, 24.9.1985, p. 37.

(12) JO L 372, 31.12.1985, p. 42.

(13) JO L 223, 21.8.1985, p. 15.

(14) JO L 27, 1.2.1986, p. 71.

(15) JO L 167, 30.6.1975, p. 14.

2. Se adaugă următorul articol:

Articolul 2

„Articolul 9a

(1) În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare în domeniul medical atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania care nu satisface toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 75/363/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc acele diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activități medicale pe teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente menționate la articolul 3 litera (a) punctele 1 și 2; și
- sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile germane competente în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat activitățile respective în mod real și legal, pentru cel puțin trei ani consecutivi în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

(2) În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare în medicina specializată atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania care nu satisface cerințele minime de formare prevăzute la articolele 2-5 din Directiva 75/363/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc acele diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior expirării termenului stabilit la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 75/363/CEE; și
- permit exercitarea, ca specialist, a activității în cauză pe teritoriul Germaniei în condițiile prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente menționate la articolele 5 și 7.

Cu toate acestea, statele membre pot solicita ca aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile sau organismele germane competente, care să declare că titularii au exercitat activitatea respectivă în calitate de specialiști, pe o perioadă echivalentă cu dublul diferenței dintre perioada de formare specializată dobândită pe teritoriul german și durata minimă de formare prevăzută în Directiva 75/363/CEE, în cazul în care acestea nu satisfac cerințele minime privind durata formării prevăzute la articolele 4 și 5 din Directiva 75/363/CEE.”

La articolul 9 alineatul (1) din Directiva 75/363/CEE se adaugă al doilea paragraf, după cum urmează:

„Pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germania, Germania adoptă, cu toate acestea, măsurile necesare, pentru a se conforma articolelor 2-5 în termen de 18 luni de la unificare.”

Articolul 3

Directiva 77/452/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 litera (a) a doua liniuță se elimină „în Germania”.
2. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 4a

În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate sau alte titluri oficiale de calificare ca asistenți medicali generaliști atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania care nu satisface toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 77/453/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc respectivele diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activitatea de asistent medical generalist pe întreg teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 3 litera (a); și
- sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile germane competente în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat în mod real și legal activități specifice de asistent medical generalist pentru cel puțin trei ani în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului. Aceste activități trebuie să includă asumarea răspunderii depline pentru programarea, organizarea și exercitarea îngrijirii medicale a pacientului.”

Articolul 4

Directiva 78/686/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 litera (a), „în Germania”, se elimină următoarele:
 - prezentarea sub forma a două puncte numerotate;
 - textul de la punctul 2.

2. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 7a

(1) În cazul resortisanților din statele membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca medic stomatolog atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania care nu satisface toate cerințele minime necesare de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 78/687/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activitățile de medic stomatolog pe întreg teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 3 litera (a); și
- sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile germane competente în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat activitățile respective în mod real și legal pentru cel puțin trei ani consecutivi în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

(2) În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca medici stomatologi specialiști atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania, care nu satisface cerințele minime de formare prevăzute la articolele 2 și 3 din Directiva 78/687/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc respectivele diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei; și
- conferă titularului, în calitate de medic stomatolog specialist, dreptul de a exercita activitatea respectivă pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2).

Statele membre pot, cu toate acestea, să solicite ca aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile sau organismele germane competente care să declare că titularul, în calitate de medic stomatolog specialist, a exercitat activitatea respectivă pe o perioadă echivalentă cu dublul diferenței dintre perioada de formare specializată dobândită pe teritoriul german și durata minimă de formare prevăzută în Directiva 78/687/CEE, în cazul în care acestea nu satisfac cerințele minime privind durata formării prevăzute la articolul 2 din Directiva 78/687/CEE.”

Articolul 5

Directiva 78/1026/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 litera (a), „în Germania”, se elimină următoarele:
 - prezentarea sub forma a două puncte numerotate;
 - textul de la punctul 2.
2. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 4a

În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca medic veterinar atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania, care nu satisface toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 78/1027/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activitățile de medic veterinar pe întreg teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 3 litera (a); și
- sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile germane competente în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat activitățile respective în mod real și legal pentru cel puțin trei ani consecutivi în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.”

Articolul 6

Directiva 80/154/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (a), „în Germania”, se elimină următoarele:
 - prezentarea sub forma a două liniiuțe;
 - textul celei de a doua liniiuțe.
2. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 5a

(1) În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca asistenți obstetricieni atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania, care nu satisface toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 80/155/CEE, statele membre, altele decât Germania, recunosc aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activitățile de asistent obstetrician pe întreg teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 3 litera (a); și

— sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile germane competente în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat activitățile respective în mod real și legal pentru cel puțin trei ani în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

(2) În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca asistenți obstetricieni atestă o formare profesională dobândită pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania care satisface toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 80/155/CEE, dar care, în conformitate cu articolul 2, trebuie să fie recunoscută numai dacă este completată de practica profesională menționată la articolul 4, statele membre, altele decât Germania, recunosc aceste diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare ca dovadă suficientă, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei; și
- sunt însoțite de un certificat în care se declară că, în Germania, resortisanții respectivi au exercitat activitățile respective în mod real și legal, pentru cel puțin doi ani în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.”

Articolul 7

Directiva 85/433/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 litera (a), „în Germania”, se elimină următoarele:

- prezentarea sub forma a două puncte numerotate;
- textul de la punctul 2.

2. La articolul 6:

- textul actual devine alineatul (1);
- se adaugă următorul alineat (2):

„(2) Diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare universitară sau echivalentă în domeniul farmaceutic, care au fost acordate unor resortisanți ai statelor membre de către statele membre și care satisfac toate cerințele minime de formare profesională prevăzute la articolul 2 din Directiva 85/432/CEE, dar care nu sunt în conformitate cu denumirile prevăzute la articolul 4, sunt tratate, în sensul directivei menționate, în același mod ca diplomele prevăzute în articolul menționat, dacă sunt însoțite de un certificat în care se declară că acestea dovedesc o formare profesională efectuată în conformitate cu dispozițiile Directivei 85/432/CEE menționate la articolul 2 din prezenta directivă și sunt tratate de statele membre care le-au acordat în conformitate cu denumirile prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă.”

3. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 6a

Diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare universitară sau echivalentă în domeniul farmaceutic care atestă o formare profesională dobândită de resortisanți ai statelor membre pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania și care nu satisfac toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 2 din Directiva 85/432/CEE sunt tratate în același mod ca diplomele care satisfac cerințele menționate, în cazul în care acestea:

- atestă că formarea profesională a început anterior unificării Germaniei;
- conferă titularului dreptul de a exercita activitățile de farmacist pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și cele prevăzute de calificările acordate de autoritățile germane competente și menționate la articolul 4 litera (c); și
- sunt însoțite de un certificat în care se declară că, în Germania, titularii lor au exercitat în mod real și legal una dintre activitățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 85/432/CEE pentru cel puțin trei ani consecutivi în timpul celor cinci ani anteriori datei emiterii certificatului, cu condiția ca această activitate să fie reglementată în statul membru respectiv.”

Articolul 8

Articolul 6 din Directiva 85/384/CEE se elimină.

Articolul 9

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 1991. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 1990.

Pentru Consiliu

Președintele

G. DE MICHELIS